

Sygn. akt I ACz 164/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2018 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale I Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: SSA Mieczysław Brzdąk

Sędziowie: SA Anna Bohdziewicz (spr.)

SO del. Tomasz Tatarczyk

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2018 roku w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z wniosku I. M.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 10 stycznia 2018 roku, sygn. akt I Co 150/17

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Mieczysław Brzdąk SSA Anna Bohdziewicz

Sygn. akt I ACz 164/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej oddalił wniosek o stwierdzenie wykonalności wyroku zaocznego Sądu krajowego w N. (...) sygn. akt 2 O 415/14 z dnia 17 maja 2017 r. Sąd Okręgowy wyjaśnił, że wnioskodawczyni składając wniosek, jako jego podstawę przywołała art. 38 Rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dn. 22.12.2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, tymczasem rozporządzenie to zostało uchylone Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych. To ostatnie rozporządzenie wprowadziło system tzw. automatycznej wykonalności polegający na tym, że orzeczenie jednego państwa członkowskiego podlega wykonaniu w każdym innym państwie członkowskim bez potrzeby udzielenia mu exequatur w tym państwie i bez możliwości kontroli orzeczenia ze strony organów tego państwa. Sąd pierwszej instancji wskazał, iż przepisy polskiego kodeksu postępowania cywilnego zostały dostosowane do tej zmiany, a w konsekwencji na nowo zdefiniowano pojęcie tytułu wykonawczego, w którym mieści się także orzeczenie sądu państwa członkowskiego nadające się do wykonania w drodze egzekucji, objęte zakresem Rozporządzenia nr 1215/2012. Wobec tego Sąd pierwszej instancji stanął na stanowisku, że zgodnie z art. 42 lit. 1

rozporządzenia 2015/2012 wnioskodawczyni ubiegająca się o wykonanie orzeczenia winna przedstawić właściwemu organowi egzekucyjnemu zaświadczenie wydane przez sąd państwa pochodzenia, potwierdzające wykonalność orzeczenia, a tym samym jej wniosek o stwierdzenie wykonalności tego orzeczenia podlegał oddaleniu.

Postanowienie to zostało w całości zaskarżone przez wnioskodawczynię (wierzycielkę), która zarzuciła naruszenie przepisów postępowania:

1) naruszenie art. 66 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych przez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że wyrok sądu państwa obcego objęty wnioskiem wierzyciela podlega przepisom Rozporządzenia 1215/2012, podczas gdy przedmiotowy wyrok sądu państwa obcego został wydany w postępowaniu wszczętym przed dniem 10 stycznia 2015 r., a ponadto sąd państwa obcego wydał zaświadczenie w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, korzystając przy tym z załącznika nr V;

2) naruszenie art. 38 ust. 1 Rozporządzenia 44/2001 przez jego niezastosowanie i odmowę stwierdzenia wykonalności wyroku sądu państwa obcego przyjmując, iż przedmiotowy wyrok sądu państwa obcego podlega reżimowi Rozporządzenia 1215/2012, podczas gdy wskazany wyrok został wydany w postępowaniu wszczętym przed dniem 10 stycznia 2015 r. i wykonalność takiego wyroku winna zostać stwierdzona w ramach rozporządzenia 44/2001.

W związku z postawionymi zarzutami skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wniosku wierzyciela w całości i stwierdzenie wykonalności wyroku sądu państwa obcego w całości, a nadto domagała się zasądzenia kosztów postępowania, w kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie może odnieść spodziewanego skutku.

Argumentacja zażalenia sprowadza się w istocie do twierdzenia, iż Sąd Okręgowy nieprawidłowo zastosował uregulowania Rozporządzenia nr 1215/2012, gdy tymczasem – zdaniem skarżącej – wniosek winien być rozpoznany w oparciu o uregulowania Rozporządzenia nr 44/2001. Skarżąca odwołała się do art. 66 ust. 1 Rozporządzenia 1215/2012, który stanowi, iż przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie wyłącznie do postępowań sądowych wszczętych, do formalnie sporządzonych lub zarejestrowanych dokumentów urzędowych oraz do ugód sądowych zatwierdzonych lub zawartych w dniu 10 stycznia 2015 r. lub po tej dacie. Skarżąca podniosła, iż wyrok objęty wnioskiem został wydany w sprawie wszczętej przed 10 stycznia 2015 r., na co ma wskazywać sygnatura sprawy oraz fakt wydania przez sąd niemiecki zaświadczenia przy zastosowaniu załącznika nr V do Rozporządzenia nr 44/2001.

Rację ma skarżąca, że gdyby wyrok został wydany w postępowaniu sądowym wszczętym przed dniem 10 stycznia 2015 r. wówczas zastosowanie znalazłyby uregulowania Rozporządzenia nr 44/2001. Okoliczność ta nie wynika jednak z przedstawionych dokumentów. Wnioskodawczyni nie wskazała daty wszczęcia postępowania sądowego, a jedynie odwołuje się do sygnatury akt oraz wydanego zaświadczenia i z tych okoliczności wywodzi wniosek o dacie wszczęcia postępowania. Z taką argumentacją nie można się jednak zgodzić, ponieważ żadna z tych okoliczności nie przesądza o tym, kiedy istotnie postępowanie sądowe zostało wszczęte. Tymczasem okoliczność ta ma istotne znaczenie z punktu widzenia określenia, które z rozporządzeń znajdzie zastosowanie, co w dalszej kolejności rzutuje na konieczność uzyskania exequatur bądź nie. Gdyby postępowanie istotnie zostało wszczęte przed 10 stycznia 2015 r., to okoliczność ta powinna w sposób jednoznaczny wynikać z przedstawionych dokumentów. Z pewnością nie może przesądzać o zastosowaniu Rozporządzenia nr 44/2001 fakt wydania zaświadczenia zgodnego z załącznikiem nr V do tego Rozporządzenia. Podobnie nie można uznać, iż sama sygnatura sprawy wskazuje na wszczęcie postępowania przed 10 stycznia 2015 r. Twierdzenie o wszczęciu postępowania przed dniem 10 stycznia 2015 r. nasuwa wątpliwości, gdy podda się analizie treść wyroku i jego uzasadnienia oraz wydanego zaświadczenia. Niewątpliwie sam wyrok

został wydany w dniu 10 maja 2017 r., jednakże w jego uzasadnieniu odwołano się do niewywiązania się przez stronę pozwaną z umowy zawartej przez strony w dniu 4 marca 2015 r. (sygnatura akt 11 AR 5/15). Okoliczność ta pozwala sądzić, że postępowanie w sprawie zostało wszczęte po tej dacie. Ponadto z przedstawionego zaświadczenia wynika, że doręczenie dokumentu wszczynającego postępowanie nastąpiło w dniu 18 maja 2017 r.. Nie można zatem podzielić toku rozumowania wnioskodawczyni. Na koniec można wskazać, iż Rozporządzenie nr 1215/2012 przyjmuje rozwiązania stanowiące uproszczenie procedury dla wierzyciela, a zatem jest dla niego korzystniejsze.

Wobec powyższego należy uznać zaskarżone postanowienie za prawidłowe, czego skutkiem jest oddalenie zażalenia w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Tomasz Tatarczyk SSA Mieczysław Brzdąk SSA Anna Bohdziewicz